

Het Gioia strijkkwartet, v.l.n.r. Adeline Marinelli-van Campen, Jan de Wit, Ulrich Mangold en Eefje Shkulpio-van Huijkelom. (Foto Cor van Oorschot)

Mathieu Dirven Koffieconcert Intens luisterend publiek voor het Gioia Kwartet

Strijkkwartet Gioia gevormd door Eefje Shkulpio-van Huijkelom, viool, Adeline Marinelli-van Campen, viool, Jan de Wit, altviool en Ulrich Mangold, cello.

Op het programma het strijkkwartet nr. 9, D 173 (1815) van Franz Schubert en het kwartet nr. 5 opus 9 (1873) van Antonin Dvorák.

Gehoord op zondag 5 februari in kasteel Henkenshage.

Organisatie: Cultureel Platform in samenwerking met het Roois Kultur Kontakt.

De vrees dat winterse temperaturen en gladheid de echte liefhebbers zouden kunnen weerhouden en dat het koetshuis van het kasteel wellicht niet warm te krijgen zou zijn, bleek ongegrond. Zowel de aangename warmte binnen als de goede opkomst van fervente liefhebbers van kamermuziek zorgden voor een fijne huiselijke sfeer.

Je kon merken aan de spelers van het strijkkwartet Gioia dat ze zich helemaal in hun element voelden in het kasteel. Hun bezielde en vakkundig - het amateurniveau overstijgend - samenspel vergoelijkte al snel de - voor dit soort ensembles - minder toegankelijke akoestiek van het koetshuis. Je krijgt daar echt geen resonans of klankver-smelting cadeau.

Gelukkig waren zij goed voorbereid en ingespeeld zodat zij door verfijning in nuances en intelligente muzikale communicatie dit manco prima konden opvangen.

Gioia

'De vreugde was wederzijds' gold deze ochtend in hoge mate. Te kunnen musiceren voor zulke aandachtige luisteraars die gewend zijn aan de opbouw van een strijkkwartet, die weten dat opeenvolgende bewegingen niet om applaus vragen, draagt zeker bij tot speelplezier en concentratie.

Passie en coaching

In de vertolking van beide kwartetten viel op hoe goed was nagedacht over onderlinge dynamiek en samenspraak; melodische lijnen werden naadloos doorgegeven aan elkaar, soli en omspelingen kregen een mooie uitgebalancheerde dimensie. Het was opvallend hoe goed deze jonge Schubert geïnterpreteerd werd. Er was aandacht voor subtiele verstilde maar ook voor krachtige inzetten.

Het met passie vertolkte Andante con moto quasi allegretto - beter gekend als 'Romance voor viool' klonk meeslepend en ontroerde diep. Het had Gioia heel wat moeite gekost om de bladmuziek van dit strijkkwartet van Antonin Dvorák te bekomen doch al tijdens de repetities hadden zij ervaren dat die gedane moeite loonde.

Na afloop van het concert hoorde ik van luisteraars dat ze aan de toonvorming, aan inzetten, aan het streven naar balans en zeggingskracht, de hand van hun coach Wikkie Vis hadden herkend.

Strijkkwartet Gioia heeft zijn naam uitstekend waargemaakt en is er zeker in geslaagd de organisatoren te stimuleren om nog frequenter dit soort concerten te programmeren in Sint-Oedenrode.

Mattie De Schepper

Mathieu Dirven koffieconcert

"Al vriezen de stenen stuk, wij spelen de mensen wel warm"

"Ze hebben iets met kastelen, en met Rooi", zo kondigde Riet Meijs van het RKK (Roois Cultuur Kontakt) het concert aan dat het Gioia Kwartet afgelopen zondag in kasteel Henkeshage ten gehore gaf. "Ze treden maar een paar keer per jaar op en dan nog uitsluitend voor een luisterend publiek, maar dat doen ze dan ook met veel plezier". Hun reactie op de bezorgde vraag of ze wel konden komen met dit winterse weer gaf duidelijk het enthousiasme weer: "Al vriezen de stenen stuk. Wij spelen de mensen wel warm." Eefje Shkulipa-van Huijkelom en Adelina Marinelli-van Campen op

de viool. Jan de Wit altviool en Ulrich Mangold speelde Cello.

Of ze het publiek echt warm speelden? Dat verschilde per persoon en per moment. Af en toe liepen je ook juist de rillingen over de rug. Dan dansten de noten heel subtiel en lichtvoetig door de ruimte. De strijkstokken vlogen heel even over de snaren, om even later juist weer een moment halt te houden... Het publiek luisterde ademloos. Of ze het nu warm hadden of koud, zonder uitzondering ging iedereen mee op reis op de tonen van Kwartet 5 opus 9 van Antonin Dvořák. En de meeslepende noten van kwartet 9,

D173 van Franz Schubert.

"Wij stuitten op het station in Parijs eens per toeval op een kwartet die muziek van Dvořák speelde". vertelde een dame tijdens de pauze. "Dat klonk daar in die stationshal zo mooi! Sindsdien heb ik iets met Dvořák. Krijg jij daar ook altijd direct beelden bij?" Ik niet, moet ik bekennen, maar zoiets is natuurlijk zeer persoonlijk. Een andere dame herkende het direct. Zij zag ze al dansen door de ruimte. Het Gioia Kwartet wist het zeer overtuigend over te brengen. Ze brachten vreugde voor iedereen, en dat doen ze graag. Gioia staat niet voor niets voor 'vreugde'.